

ՎԵՐԱՎՐԱԿԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

Վլաճան, 25 սկսումը 1899:

Անգլիա-Ֆրանսիայ: Ծն Բով վերջին ճիզվ կընէ՝ պատերազմ յառաջ քերելու: Նախարարաց վերջին նատին մէջ որոշեցաւ անգամ մ'ալ պատարաբի Ֆրանսիայի: Սակայն Անգլիա ամեննեին իրաւունք չունի պատերազմի: Ես զայր խոսող վանած է Լորդ Հարկուր զանոնց նախարարը: Ավելարդ Վիլկորիա Թագուհին բոլորովին հակառակ է պատերազմի և այս է պատճառը որ Հեմբրը լին իր բոլոր սպառնախօքն հանդերձ չի կրնար բան մ'ընթէ: Ֆրանսակա վերջնոր առաջարկութիւնը քաղաքավար կերպով մերժեց: Օրանիէ հասրակապատճենն իր վերջն զաղունի նաստերուն մէջ որոշեց Ֆրանսակա օգնել պատերազմի ժամանակ՝ յայտարարելով որ Անգլիա ամեննեին իրաւունք չունի պատերազմի: Այս վերջինն թէ եւ մօտալուն սակայն ոչ թէ բոլորովին անխուսափելի:

Առաջինիս: Կոմ Թուն նախարարապեսն եւ իր պաշտօնարանը՝ § 14ի գօրութեամբ Ասցելոն հրատարակելէն ետքը՝ տեղի տուար երէկ քաղաքական հոսանքին եւ հրաժարեցաւ, Խորհրդարանի զանդիթուն՝ Փ. Պուրի առաջարկած բանակցութեան հերմանացիներէն մերժուելով:

Գաղղիս: Վերջապէս: Ունէն զինուրական ատեանը Դրէյֆուս երկորդ անգամ մ'ալ զատապարտեց թէ եւ մեղմացուցիչ պարագաներ ընդունելով: Հրէից հանած աղմուկին՝ այս երկորդ հարուած մին է, որուն բարոյական ազդեցութեան մեծութիւնը կարել չէ այժմէն նշմարել: Սակայն զգողութիւնն ասով շնալաղեցաւ, և թէեւ Գանձեց Լորձ՝ պաշտօնարանին հաւանութեամբն Դրէյֆուսի պատիճը շնորհեց և արձակեց զինքը, սակայն Գաղղիս դեռ շատ ներէ է խաղաղելէ: Մ'եր հականքական զգացումը զիմք չէր հարած. մենք վստա՞ն ենք Դրէյֆուսի երկորդ անգամ զատապարտելուն վրայ. եւ յիշակ բանաւորապէս յոտածելով անկարելի էր ուրիշ ելք մը՝ սպասել իրագ պատարազմի

պաշտօնէից (յորս եւ Դրէյֆուսի կուսակից) Դրէյֆուսի մեղապարտութեան վրայ համոզուիլն եւ հրաժարիլը տեսնելէն ետեւ: Զարմնանարի է այս ինդրոյս մէջ նայ մամուլին որևած ընթացքն: Մ'ենք Հայերս շատ եւ շատ պատճաններ ունինք եթէ ոչ չըրեանելն ատելու՝ գոնէ անոնց չամակրելու. եւ սակայն Ռուսական նայ մամուլն ամբողջովին, եւ ապեւմտեան հայոցն մեծաւ մասամբ հրէասէր ուղղութիւն մը բռնեցին: Շատ երկար չէ, որ ասպարէին ամէնէն յարգելի թերթելէն մին՝ “Մշակը, մեզի՝ “յարգելի ուսումնաթերթիս”, մեղադրանքներ կը կարդար. այսօր կը տեսնուի թէ ո՛ր կողմն իրաւունք ունեած է: Դրէյֆուս իր զամփի վերաբին քննուելու բոլորն ետ առան Լորձի զիմք արձակելն վերջը խոհեմաքար իրեն շնորհուած բաղաձիք ազատութեամբ գոն ըլլալով. սակայն աներեսութեամբ դեռ կը պահանջէ որ իր յառաջուան աստիճանին (անշուշտ եւ պատույն!!) մէջ դարձեալ հաստատուի:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԵՐԻՆ

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ

Հեղուարանաւուն – Հայ տառեղու հազարամութիւն. 289: Գրանչն – նիկար և իր իմաստութիւնն. 295: Պատշսկան – Պարսկաստանի Հայերը նրանց անցանաւ, ներկաւ և ապապան. 299: Մասնամասնաւունն – Կ. Կառավարական, Մկանի սաղար և իր ծաղերը: Յաւելուած Միջինապահն տարեր Կարբանդն վրա. 304: Աշուշւրչաւունն – Հայաստան, Քորսանան եւ արեմենան Պարսկաստան՝ բաթեական-առութանան նեպագրերու համասան. 307: Մասնաւունն – Ժողովածու տառապահ Վահագնայ, Նիկոր պատմութեան շատ միջնապահն մատնապատճեան ըստ հայցէտ ն. Մատի 311:

ՈՉԵԼԵՒԾԵՔ

Նոր Հրամանաւութիւնն. 315: Աջգանին Թօթերն ծալչնեփոխն և. 1. Խակիստար կամսին: – 2. Ցույանէս Արթիստնեան եւ իր մարատն: – 3. “Արցախն եղբականաց նոր լարար մ'ալ: – 4. Հայ արձանագործ մ'ի պարն: 317:

ՎԵՐԱՎՐԱԿԻՆ ՑԵՍՈՒԹԻՒՆ 320:

ՎԵՐԱՎՐԱԿԻՆ ՑԵՍՈՒԹԻՒՆ 320:
Վաստակական եւ Պատասխանական Խորհրդական
4. ԱՐԱՐԱԿ 4. ՊԵՐՈՆ 2.
Գ. ԱՐԵՆՆԱ. ՄԻՒՐԵՐԵԱՆ ՑԳԵՐԵԱՆ